

DECIZIE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Iuri Sorochin,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Iuri Sorochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel
Chișinău, Judecătoriei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac cu privire la
contestarea actului administrativ,
împotriva încheierii din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
declarat inadmisibilă cererea înaintată de Iuri Sorochin,

c o n s t a ț ă :

La data de 06 martie 2020, Iuri Sorochin a depus în Curtea de Apel Chișinău
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii,
Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac,
solicitând anularea hotărârii nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Colegiului
disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei Inspecției
Judiciare nr. 118s-1300 p/m din 01 octombrie 2019; obligarea Consiliului Superior
al Magistraturii să reia examinarea contestației depuse pe numele judecătorului
Sergiu Suvac; încasarea de la pârâți, în mod solidar, a sumei în mărime de
100000 de lei, în beneficiul său (f.d.2).

Prin încheierea din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cauza s-a transmis
Curții Supreme de Justiție, întru determinarea competenței unei alte instanțe de
același nivel pentru examinarea cererii înaintate (f.d.13).

Prin încheierea din 13 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis
demersul Curții de Apel Chișinău înaintat prin încheierea din 11 martie 2020,
privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, acțiunea depusă de

Iuri Sorochin fiind strămutată, pentru a fi examinată, la Curtea de Apel Bălți (f.d.22-24).

Prin încheierea din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a declarat inadmisibilă cererea înaintată de Iuri Sorochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătorei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac privind anularea hotărârii nr.281/9 din 29 noiembrie 2019 a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei Inspecției Judiciare nr. 118s-1300 p/m din 01 octombrie 2019; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reia examinarea contestației depuse pe numele judecătorului Sergiu Suvac; încasarea de la pârâți, în mod solidar, a sumei în mărime de 100000 de lei (f.d.28-30).

La data de 16 iulie 2020, Iuri Sorochin a depus, prin intermediul poștei electronice, recurs împotriva încheierii din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel, cu restituirea cauzei spre judecare în alt complet de judecători (f.d. 37-42). Iar, la data de 31 iulie 2020, recursul a fost depus pe suport de hârtie, cu semnătura olografă (f.d.47-49).

În motivarea recursului a invocat cele menționate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, recurentul Iuri Sorochin a menționat, că nu este de acord cu concluzia instanței de apel, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nu poate fi contestată, pe motiv că este o hotărâre fără drept de atac, or, în situația, în care actul administrativ individual contestat este emis în baza unui act administrativ normativ, care este contrar altor acte normative ierarhic superioare, prevederile prezentului act nu se aplică. Respectiv, prima instanță urma să se expună mai întâi asupra excepției de ilegalitate a actului administrativ normativ, după care urma să soluționeze fondul litigiului în susținerea opiniei enunțate.

Recurentul a menționat că dacă din probele administrate reiese o altă situație de fapt, instanța este obligată să inițieze un control de legalitate a acesteia, reiterând că indiferent de contestarea sau necontestarea normei propriu-zise, adică la caz, în virtutea respectării dreptului la un proces echitabil, prima instanță urma să examineze litigiul dedus judecătii și toate aspectele invocate în legătură cu acesta, inclusiv să inițieze din oficiu controlul de legalitate a actului administrativ normativ, care se pretinde a fi ilegal și care a stat la baza emiterii actului administrativ individual, condiție însă, ce nu se atestă la caz.

Recurentul Iuri Sorochin a remarcat că instanța urma să constate ilegalitatea Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, urmând a fi examinat inclusiv și prin prisma prevederilor articolului 20 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente, împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, în coroborare cu articolul 16 din Constituția Republicii Moldova, care prevede că respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului și toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială și cu articolul 23 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Or, dreptul de acces la un tribunal, garantat de articolul 20 din Constituția Republicii Moldova și respectiv, de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, trebuie să fie practic și efectiv, nu teoretic și iluzoriu.

A afirmat că efectivitatea dreptului în discuție, reclamă ca persoanele să aibă posibilitatea clară și concretă de a contesta un act, care constituie o ingerință în exercitarea drepturilor sale. Dreptul de acces la un tribunal nu include doar dreptul de a iniția o acțiune în justiție, ci și dreptul la soluționarea cauzei de către un tribunal competent să se pronunțe asupra tuturor aspectelor de fapt și de drept (Parohia Greco-Catolică, Lupeni și alții v. România [MC], 29 noiembrie 2016, § 86).

Recurentul Iuri Sorochin a comunicat că toate aceste aspecte evidențiază, că prima instanță și-a fundamentat soluția pe un material probator incomplet și contradictoriu, ceea ce echivalează cu o nesoluționare a cauzei pe fondul său.

A evidențiat că articolele 2 alin. (3), 3, 17, 20, 21, 36, 39, 189, 190 și 225 din Codul administrativ presupun un control judecătoresc efectiv asupra activității administrative.

Recurentul Iuri Sorochin a remarcat că controlul judecătoresc asupra activității administrative, realizată de autoritățile publice, constă într-un control efectiv de legalitate în vederea protecției drepturilor subiective.

A subliniat că controlul judecătoresc asupra legalității activității administrative include două dimensiuni și anume, conformitatea activității administrative cu normele de drept material și totodată, respectarea principiilor și normelor de procedură administrativă, inclusiv în ce privește elaborarea și adoptarea actelor administrative normative.

Astfel, pentru a asigura un control judecătoresc și o protecție efectivă a drepturilor subiective se impune necesitatea verificării și respectării, inclusiv a principiului ierarhiei normative în cazul actelor administrative normative.

În afară de aceasta, a relatat că în speța dedusă judecării, soluționarea cauzei în fond depinde de actul administrativ normativ, legalitatea căruia urmează a fi verificată de către prima instanță, cu atât mai mult că legea se interpretează în sensul de a produce efecte, dar nu în sensul înlăturării efectelor sale. La rândul său, legalitatea unui act administrativ trebuie analizată în funcție de actele normative cu forță juridică superioară în baza cărora a fost emis, în raport cu principiul ierarhiei și forței juridice a actelor normative.

Recurentul a subliniat că Curtea de Apel Bălți și-a argumentat soluția doar prin prisma, că nu au fost întrunite condițiile de admisibilitate, fără a constata temeinicia sau netemeinicia hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, sub aspectul prevederilor legale invocate de recurent, prin prisma dreptului de acces la justiție și dreptului la un proces echitabil.

De asemenea, a afirmat că un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

A reiterat că în speță, aceste circumstanțe lipsesc, or, analizând conținutul încheierii contestate în raport cu prevederile legale sus-menționate, instanța de judecată a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a se expune

asupra tuturor solicitărilor invocate de el, or, dânsul a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului și copârâților, solicitând inclusiv și despăgubiri în mărime de 100000 de lei.

Recurentul Iuri Sorochin a menționat că în contextul susținerii prezentei cereri, prin care se impune recursul, în circumstanțele enunțate mai sus, având în vedere faptul că asupra situației de ordin juridic au fost comise erori grave în examinarea acestei cauze, urmează ca instanța ierarhic superioară să se expună asupra acestora, prin prisma aplicării și tratării corecte a legislației.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat încheierea contestată la data de 01 iulie 2020, fiind notificată recurentului în data de 14 iulie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la actele cauzei (f.d.35).

Astfel, recursul depus de Iuri Sorochin la data de 16 iulie 2020, este în termen (f.d.37- 42).

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conform art.243 alin.(1) lit.b) Cod administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Iuri Sorochin, cu menținerea încheierii din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente:

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit.b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul;

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că în speță, obiectul recursului vizează legalitatea încheierii din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac cu privire la contestarea actului administrativ, a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, și anume că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Conform art.194 Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept. În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, instanța de recurs califică din oficiu acțiunea lui Iuri Sorochin depusă la Curtea de Apel Chișinău ca acțiune în obligare conform art. 206 alin. (1) lit.b) Cod administrativ, întrucât din esența pretențiilor formulate de reclamant în instanța de fond rezultă cert că acesta pretinde ca să fie examinată de către Completul de

examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, contestația împotriva unei hotărâri a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că orice persoană, care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17, sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În acest sens, reclamantul pretinde că i-a fost încălcat dreptul fundamental la un proces echitabil, dreptul la apărare și i-a fost limitat accesul la justiție.

Din materialele dosarului rezultă, că la data de 16 septembrie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea lui Iuri Sorochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Sergiu Suvac (f.d.3).

Prin decizia nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea înaintată de către Iuri Sorochin (f.d.4-6).

La data de 04 noiembrie 2019, Iuri Sorochin a depus contestație împotriva deciziei nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspecției Judiciare.

Prin hotărârea nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, s-a respins contestația depusă de Iuri Sorochin împotriva deciziei nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspecției Judiciare (f.d.8-10).

Conform pct.85 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.505/24 din 13 noiembrie 2018, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării, este fără drept de atac.

La data de 06 martie 2020, Iuri Sorochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac, solicitând anularea hotărârii nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei Inspecției Judiciare nr. 1118s-1300 p/m din 01 octombrie 2019; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reia examinarea contestației depuse pe numele judecătorului Sergiu Suvac; încasarea de la pârâți, în mod solidar, a sumei în mărime de 100000 de lei (f.d.2).

Prin încheierea din 11 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cauza s-a transmis Curții Supreme de Justiție, întru determinarea competenței unei alte instanțe de același nivel pentru examinarea cererii înaintate (f.d.13).

Prin încheierea din 13 mai 2020 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis demersul Curții de Apel Chișinău înaintat prin încheierea din 11 martie 2020, privind strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, acțiunea depusă de Iuri Sorochin fiind strămutată, pentru a fi examinată, la Curtea de Apel Bălți (f.d.22-24).

Prin încheierea din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a declarat inadmisibilă cererea înaintată de Iuri Sorochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătorei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac privind anularea hotărârii nr.281/9 din 29 noiembrie 2019 a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei Inspecției Judiciare nr. 118s-1300 p/m din 01 octombrie 2019; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să reia examinarea contestației depuse pe numele judecătorului Sergiu Suvac; încasarea de la pârâți, în mod solidar, a sumei în mărime de 100000 de lei (f.d.28-30).

La data de 16 iulie 2020, Iuri Sorochin a depus recurs împotriva încheierii din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În cererea de recurs, reclamantul-recurent de asemenea pretinde că instanța de fond nu s-a implicat suficient de fundamental în apărarea drepturilor sale încălcate prin inacțiunea Consiliului Superior al Magistraturii și nu a dispus din oficiu anularea unui act administrativ normativ, în concreto a Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.505/24 din 13 noiembrie 2018, numit de recurent Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, care în viziunea proprie constituie un impediment pentru apărarea efectivă a drepturilor sale.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că pretențiile formulate de Iuri Sorochin asupra hotărârii nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și a deciziei Inspecției Judiciare nr. 118s-1300 p/m din 01 octombrie 2019, nu rezultă dintr-o activitate administrativă.

Conform art.4 alin.(3) lit. b) din Legea nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor: examinează contestațiile hotărârilor emise de colegiul disciplinar.

Sub acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează, că în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, dacă sesizarea nu corespunde condițiilor de formă și conținut stabilite de art. 20 al aceleiași Legi, inspectorul-judecător, în termen de 3 zile lucrătoare din ziua în care i-a fost repartizată sesizarea pentru verificarea prealabilă, o restituie autorului cu indicarea neajunsurilor stabilite, printr-o decizie nesusceptibilă de atac și explicarea dreptului de a depune o nouă sesizare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va reține la caz prevederile art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, conform căruia completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestatei decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art. 29 alin. (3) al Legii menționate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecării prezintă relevanță și prevederile punctelor 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii Completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atenționează că în conformitate cu art. 7¹ din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art.8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspekția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înlăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspekția Judiciară, cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”. Astfel conform art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sînt formate din 3 membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărîrea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică și anume articolele 27 - 29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspekției Judiciare. Astfel, o persoană interesată căreia Inspekția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură. Reclamantul-recurent a trecut prin aceste etape procedurale, pe care legiuitorul național le-a considerat suficiente pentru dreptul la apărare și pentru dreptul la un recurs efectiv.

Reclamantul-recurent consideră că, lipsa posibilității legale de contestare a hotărârii privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspekției Judiciare de respingere a sesizării, este un impediment al accesului la justiție. Per a contrario, dacă legea ar oferi expres dreptul de contestare a hotărârii nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, atunci reclamantul-recurent ar putea face uz de dreptul la apărare în mod excesiv. Or, o sesizare care nu corespunde exigențelor de formă și conținut ar trece prin 5 niveluri de examinare - Inspekția

Judiciară, Colegiul disciplinar, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție. Aceste etape jurisdicționale sunt reale și necesare prin prisma art.39 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, atunci când persoanele care au depus sesizarea la Inspekția Judiciară, contestă o hotărâre a Colegiului disciplinar, nu a Completului de contestație, fiind vorba de fondul unei sesizări, nu de aspectele de admisibilitate a acesteia.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Reclamantul-recurent a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Conform art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția Curții de Apel Bălți de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Iuri Sorochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin hotărârea nr. 281/9 din 29 noiembrie 2019 a Completului de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a explicat lui Iuri Sorochin, că în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că motivele invocate de autor nu prezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința acțiunilor judecătorului vizat, iar decizia nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspekției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii este întemeiată.

Conform art. 29 alin.(1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă. Așa cum rezultă cert din art. 39 din Legea nominalizată, reclamantul-recurent este lipsit de dreptul de a contesta respectiva hotărâre definitivă, la Consiliul Superior al Magistraturii, utilizând deja o cale de atac oferită de lege.

Iar, prevederea din punctele 85 și 86.1 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, reconfirmă norma juridică din legea organică, stipulând că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției Judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează, că la depunerea contestației împotriva deciziei nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspecției Judiciare, recurentul Iuri Sorochin greșit s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese, că pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al Legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; lit. b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin.(4).

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează, că prin decizia nr. 1118 s-1300 p/m din 01 octombrie 2019 a Inspecției Judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea înaintată de către Iuri Sorochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Sergiu Suvac, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 al Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din aceeași Lege.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul recurentului Iuri Sorochin cu referire la faptul, că prin procedurile administrative în cauză i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor Colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare, adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor Colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

În astfel de circumstanțe, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate argumentele recurentului Iuri Sorochin, deoarece acestea sunt lipsite de suport legal.

Cu referire la alegerile reclamantului-recurent împotriva Curții de Apel Chișinău, a Judecătoriei Centru și a judecătorului Suvac Sergiu, inclusiv de încasare solidară a sumei de 10000 de lei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție le consideră inadmisibile din aceleași considerente.

Reclamantul-recurent formulând o acțiune în obligare împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, a indicat ca și copârâți două instanțe de judecată, care nu sunt nici autorități publice în litigiul dat, nici activitate administrativă în privința reclamantului nu desfășoară. Iar magistratul, în privința căruia se depune sesizare la Inspekția Judiciară, implicat fiind într-o procedură disciplinară, cu atât mai mult nu poate avea calitatea de pârât în careva acțiuni de contencios administrativ. Astfel, aceste capete de cerere la fel sunt inadmisibile conform art. 207 alin.(2) lit.e) Cod administrativ.

Pretenția lui Iuri Sorochin de reparare de prejudicii în mod solidar poartă caracter accesoriu în raport cu pretențiile principale, de aceea le urmează soarta, adică este inadmisibilă conform aceleiași prevederi.

Din considerentele menționate, și având în vedere faptul că încheierea din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți este legală, iar argumentele invocate de către recurentul Iuri Sorochin sunt neîntemeiate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Iuri Sorochin și a menține încheierea din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Iuri Sorochin.

Se menține încheierea din 01 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă Iuri Sorochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău și judecătorului Sergiu Suvac cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecători

Victor Burduh

Nina Vascan